

توصیه هایی برای حمایت از کودکان اتیسم با عملکرد بالا

۱- مبتلایان به اختلالات طیف اتیسم در تفکر انتزاعی و مفهومی مشکل دارند. باید تا حد امکان از کاربرد چنین واژه هایی خودداری شود و در صورت استفاده باید از تصاویر و واژه های نوشته شده برای کمک به درک مفهوم استفاده شود. در تعامل با این افراد از واژه های محسوس استفاده نماید و پرسشهای مبهم از آنها نکنید.

۲- این کودکان گفتار را تحت اللفظی به کار برده و تفسیر می نمایند. بهتر است از به کار بردن ضرب المثلهای و کلمات دوپهلوی خودداری شود مگر اینکه مطمئن باشیم که او معنی گفته ها را از زمینه متوجه خواهد شد و یا شما آنرا به او توضیح خواهید داد.

۳- این کودکان در فهمیدن حالات چهره و تفسیر زبان بدن مشکل دارند.

۴- این کودکان مشکلات شنیداری ندارند و به حرفهای شما گوش می دهند اما در پردازش شنیداری اطلاعات مشکل دارند. گفتار را بیش از حد به کار نبرید. جملات کوتاه و واضح را به کار ببرید. گاهی استفاده از نوشته به درک او کمک می کند.

۵- مبتلایان در پردازش محرکات حسی مشکل دارند. سطح معمولی محرکات بینایی و شنیداری برای این کودکان ممکن است بیش از حد و یا کمتر از حد باشد. تغییرات کم محیطی می توانند برای افراد مختلف مبتلا متفاوت باشد.

۶- در این کودکان مهارتها به شکل نامناسبی رشد می نمایند. هنگام ارزیابی این کودکان فرضیه پردازش نکنید چون آنها در برخی مهارتهای پیچیده توانا هستند اما در برخی از مهارتهای عادی زندگی روزمره مشکل نشان می دهند.

۷- مهارتهای اجتماعی مناسب باید به این کودکان آموزش داده شود. روشهایی برای بهر درک افراد از محیط اجتماعی آنها وجود دارد. آموزش پاسخهای اجتماعی مناسب برای این کودکان مفید است. باید فرصت کافی در اختیار مبتلایان قرار گیرد تا بتوانند با همسالان تعامل نموده و مهارتهای اجتماعی خود را افزایش دهد. پیوستن به گروههای اجتماعی که دارای علائق و توانایی های مشترک هستند به تعامل و تبادل علائق کمک می کند.

۸- مبتلایان به اختلالات طیف اتیسم در سازمانبندی مشکل دارند. برنامه ی روزانه، دستورات نوشتاری و چک لیستها برای این کودکان مفید است.

۹- دستخط آنها بد است. گاهی اوقات یادگیری کاربرد کامپیوتر برای آنها مفید می باشد